

[Korsgaard.]

ønsket det. Man kan blive ved at gentage en Usandhed mange Gange, men sand bliver den ikke. Og usandt er det. Den højtærede Minister har imidlertid villet kæde to Ting sammen paa et vist Tidspunkt, vistnok for at tvinge Partiet Venstre til at gaa med til visse Toldskatter, som de ellers ikke saa gerne vilde gaa med til.

Vi fra konservativ Side har til enhver Tid sagt, at Toldskatter, der i øvrigt er saaledes indrettet, at vi finder dem forsvarlige, vil vi naar som helst gaa med til. Det maatte ogsaa staa Ministeren klart, at vi paa dette Punkt ikke paa nogen Maade havde bundet os til, om Partiet Venstre vilde gaa med eller ikke. Men altsaa: til Trods for, at Finansministeren var klar over, at indirekte Skatter skulde vedtages meget hurtigt, hvis de overhovedet skulde have finansiell Interesse for det indeværende Finansaar, har Ministeren ganske roligt ladet Tiden gaa. Nu er der imidlertid i de allersidste Dage vedtaget indirekte Skatter; og Begivenhederne har altsaa netop vist det, som Finansministeren gør Forsøg paa at bortforklare, at det konservative Parti, naar saadanne Skatter fremlægges uden at være koblet sammen med andet, da er villigt til at gaa med dertil. Altsaa, den Tale om, at vi fra konservativ Side har forhindret Staten i at faa Skatter ad indirekte Vej, er grebet ud af den blaa Luft.

Men hvor meget vil disse indirekte Skatter give? I Henhold til det, som Finansministeren kunde vide vilde komme til at foreligge, er det, de vil give, Baggrunden for, hvor meget vi fra vor Side kan tænke os at gaa med til ad den direkte Beskatnings Vej. Han har selv beregnet, at disse Skatter vil give 5 Mill. Kr. for Resten af det indeværende Finansaar. Men der er den Ting at bemærke ved Loven om disse indirekte Skatter, som lige er vedtaget, til stor Adskillelse fra andre Love, der i øvrigt er givet i denne Krisetid, at disse andre Love udløber den 1. April 1933, medens Toldloven udløber et Aar senere.

Det er en principiel Forskel, som det forekommer mig, der i høj Grad er Grund til at hæfte sig ved. Naar man altsaa paa den ene Side med Hensyn til Dækning af indeværende Finansaars Underskud, vel nok i Virkeligheden i Henhold til Aftaler ved Kriselovsforhandlingerne, siger som saa, at den direkte Beskatning, vi skal have, kan vi godt vente med at tage til et Aar længere frem i Tiden, saa er der principielt i og for sig ikke noget som helst, der taler imod at anvende akkurat det samme Ræsonnement overfor indirekte Skatter, saafremt Loven

om disse indirekte Skatter gælder et Aar længere. Det vil da altsaa i Virkeligheden sige, hvis der skal være sund Sans i Tingene, at man kan med Hensyn til Dækning af det Hul paa rundt regnet 20 Mill. Kr., eller det bliver vel for Resten 25 Mill. Kr., som det i alt drejer sig om, faa 5 Mill. Kr. ad indirekte Vej gennem de lige vedtagne Toldafgifter, 11 Mill. Kr. gennem Rentskatten og 8 Mill. Kr. gennem Formueskatten. Men da de 19 Mill. Kr. først kan tages om et Aar, hvorfor saa ikke benytte de indirekte Skatter, som vi har vedtaget, og som altsaa gaar ind for et Aar længere, hvorfor da ikke benytte dem paa denne Maade? Det tror jeg ikke, der kan gives nogen som helst forstandig Begrundelse imod, da Loven nu altsaa gælder saa meget længere. Det Ræsonnement, som Finansministeren paa et vist Tidspunkt førte i Marken om, at hvert Aar skulde hvile i sig selv, har vi jo forladt, og det har Finansministeren ogsaa forladt, saa det behøver vi ikke længere at tage videre alvorligt. Vi har gennem den vedtagne Lov skaffet 15 Mill. Kr., som vi kan anvende, som vi vil, og da det, der er den dybeste Begrundelse for det, vi behandler her i Øjeblikket, er Underskuddet paa Finansloven, er det ganske naturligt at sige, at af de 20 Mill. Kr., som vi nu en Gang efter Finansministerens Mening skal bruge — og jeg tror ikke, det er for højt regnet, naar jeg siger 25 Millioner —, har vi nu faaet de 15 Mill. Kr. Saa er der altsaa 10 Mill. Kr. tilbage af de 25 Mill. Kr., mere er der ikke Tale om, og det er endda, naar jeg strækker mig vidt. Af disse har efter min Mening Oppositionspartierne, i hvert Fald vi fra konservativ Side, givet et vist betinget Tilsagn om at ville være med til at skaffe Halvdelen af det, der tages gennem indirekte Beskatning, til Veje gennem direkte Beskatning, og vil den højtærede Finansminister indskrænke sig hertil, saa kan vi tale om Tingene, men saa er det altsaa et helt andet Beløb, det drejer sig om, end det, der her er Tale om, men der er sikkert heller ikke ret mange, der tager Forslagene videre alvorligt, idet det jo, som allerede sagt, efter alt foregaaende er en selvfølgelig Ting, at Oppositionspartierne ikke kan gaa med til de her foreliggende Forslag.

Med Hensyn til selve Forslagene har jeg ikke saa forfærdelig meget at sige. Naar vi overhovedet ikke kan gaa med til dem, er der heller ikke Grund til at ofre mange Ord paa dem, men nogle enkelte Ting kunde jeg dog ønske at sige. Om Ophævelsen af Lempelsen i Formueskatten skal jeg først udtale, at man maa jo for Rege-